

la tribuna

Homes i dones

Necessitem la implicació dels homes per superar la discriminació de les dones en la societat

JÚLIA MARTÍNEZ-ILLESCAS BERMEJO

Les dones pateixen una discriminació salarial que es calcula al voltant del 18%, és a dir, pel mateix treball cobren un 18% menys de salari que els homes. Aquesta discriminació és la conseqüència de l'alt grau d'incertesa que per la seva informació prèvia percep l'empresariat respecte de la dedicació i permanència de la mà d'obra femenina a l'empresa, fet que es compensa en el mercat amb salaris més baixos i menys promoció laboral.

I és que les dones sacrifiquen la seva ascensió laboral, fan jornades reduïdes o fins i tot abandonen el mercat laboral temporalment per dedicar-se a la cura dels fills o d'altres familiars, a més de suportar la sobrecàrrega de treball diari de les feines de la llar coneguda per "doble jornada", cosa que disminueix les possibilitats de competir laboralment amb els homes amb igualtat d'oportunitats.

D'altra banda els oficis més ben remunerats són majoritàriament masculins, i hi ha tres vegades més càrrecs directius amb homes que dones, tot plegat provoca una diferència salarial de gènere al voltant del 28% sobre el salari mitjà a Andorra, o el que és el mateix, les dones guanyen un 28% menys que els homes en valors absoluts, sense tenir en compte que treballen menys hores laboralment parlant i que ocupen llocs de treball més baixos

en la graella salarial. I aprofitant la dada, una pregunta: no seria més just que les treballadores autònomes cotitzessin a la CASS segons el salari mitjà global femení que és al voltant d'un 28% inferior al masculí, o com a mínim compensant la discriminació salarial?

La diferència salarial fa que les dones tinguin menys capacitat per accedir als recursos, per ser empresaríes o ser propietàries del seu habitatge, i per ser independents i mantenir els seus fills en cas de separació de la seva parella.

La igualtat entre homes i dones afecta la dignitat de les dones, és un tema de justícia social i primordial per al perfeccionament de la nostra democràcia, però a més la igualtat actua com a motor de desenvolupament socioeconòmic als països que l'apliquen.

Primer perquè per al seu desenvolupament òptim, la societat no pot prescindir de les capacitats plenes de la meitat de la població no-més per perjudicis sexistes, i després perquè moltes dones acaben sent dependents en més o menys grau dels sistemes socials, i amb intervencions públiques no podem compensar una fallida de mercat que afecta un percentatge tan gran de la població.

I com a manifestació extrema de la desigualtat apareix la violència, l'abús de poder de la persona més

fora sobre la més feble. L'igualitarisme nega la violència de gènere, perquè no hi ha abús entre iguals, sinó conflictes o desavinences que es resolen amb convenis i pactes.

És necessari realitzar accions polítiques positives per arribar aviat a la igualtat d'oportunitats entre gèneres en la societat, la qual cosa passa per impulsar la incorporació de les dones als llocs de treball de qualitat en les mateixes condicions que els homes i arribar a la igualtat laboral. I la igualtat laboral no pot existir sense una implicació dels homes en les obligacions familiars en el mateix grau que les dones, és a dir en coresponsabilitat.

Per això hem de trencar els estereotips sexistes des de l'educació i superar limitacions estereotipades dels rols, oficis i professions, buscant que l'assignació de les diferents ocupacions i els diferents graus de responsabilitat en les empreses vingui determinada per les capacitats de les persones i no pel seu sexe. Cal que homes i dones junts trenquem els esquemes tradicionals i superem els límits dels convencionalismes socials clarament discriminatoris, per aconseguir que les dones puguin participar i incidir en igualtat amb els homes en l'espai públic, amb una nova concepció de masculinitat i potser un altre estil de ser dona.